

Mijn naam is... en ik werk ruim 10 jaar als politieagent binnen het korps.

Ik heb besloten een verklaring af te leggen bij deze commissie omdat de politieorganisatie zich in een gevaarlijke richting beweegt en er binnen het korps geen ruimte is voor tegengeluiden.

Dat proces heeft zich versnelt sinds de coronacrisis.

Ik werk behalve als agent ook als ME-er. Het is eigenlijk niet meer te doen. We worden om de haverklap ingezet tegen demonstranten. Ik zeg met opzet 'tegen'. Wij zijn er namelijk niet meer om de orde te handhaven of gebieden ontoegankelijk te maken, maar om te vechten tegen vreedzame demonstranten.

De overheid heeft een geweldsmonopolie. Dat brengt een hoge en zware verantwoordelijkheid met zich mee. Verwacht mag worden dat met een minimum aan geweld de orde gehandhaafd wordt. Wanneer demonstranten geen geweld gebruiken, gebruik je als ME-er of agent ook geen geweld.

Het verwijderen van vreedzame demonstranten van een locatie doe je door ze met meerdere collega's op te pakken aan de ledematen om ze van de locatie te verwijderen. Bij verzet mag gepast geweld gebruikt worden, maar meer niet. Dat leer je op de opleiding, daar heeft altijd de nadruk op gelegen.

Het korps is in hoog tempo militant aan het worden. De instructies die we krijgen doen me denken aan mijn tijd als beroepsmilitair. Ik ben juist weggegaan bij de strijdkrachten omdat mij daar te veel de nadruk op geweld en gevechtstechnieken lag. De technieken die wij nu aangeleerd krijgen als ME-ers, komen rechtstreeks bij de militaire gevechtstraining vandaan, daar ben ik van overtuigd. Ik kan dat niet bewijzen, maar de gelijkenissen zijn frappant.

We krijgen de opdracht direct met maximale kracht op te treden. Wanneer ik de korpsleiding zie reageren in de media wanneer er vragen worden gesteld over het geweld dat de ME toepast, weet ik dat ze zitten te liegen. Ik was op het Malieveld op 14 maart. De instructie was duidelijk: escaleren, optreden met maximaal geweld, een voorbeeld stellen, de honden erop af sturen, hoe dan ook, slagen op het hoofd.

Slaan op het hoofd is een taboe in de opleiding: slaan doe je op de ledematen, wat hoogstens kneuzingen en blauwe plekken oplevert. Wanneer je voorheen op het hoofd sloeg, had je een groot probleem en werd je als ME-er op non-actief gesteld.

Amnesty heeft vragen gesteld over wat zij terecht disproportioneel geweld noemen wat op 14 maart is toegepast. Het OM zegt dat ze dan maar aangifte moeten doen. Maar dat is niet de taak van Amnesty. Het OM kan zelfstandig tot een onderzoek en eventueel vervolging overgaan.

Er wordt aangestuurd op een korps waar mensen die het hier niet mee eens zijn verdwijnen, door ontslag, arbeidsongeschikt verklaren of wegpesten.

Pesten door vernedering en discriminatie is al een probleem sinds ik bij de politie werk. Eerst was dat nog incidenteel, nu is het bewust beleid vanuit de leiding.

Het broeit binnen de organisatie. Iedereen wantrouwt iedereen. Je wantrouwt de collega's, de leiding, de vertrouwenspersonen. Je wantrouwt jezelf, want door de voortdurende geweldsinstructies en inzet tegen vreedzame demonstranten sta je voortdurend onder hoogspanning, waardoor je fouten gaat maken, angstig wordt en jezelf niet meer in de hand hebt wanneer de boel escaleert. En het escaleert altijd, daar stuurt de leiding bewust op aan.

Daar wordt ook geen geheim van gemaakt. Door geweld en intimidatie moeten de demonstranten onder controle worden gebracht, en afgeschrikt opnieuw te gaan demonstreren.

De demonstranten lopen continu achter de feiten aan. Daarmee bedoel ik dat zij bijvoorbeeld nu het 'koffiedrinken' hebben verzonnen. Rustig en vreedzaam met een bekertje koffie op het Malieveld of Museumplein. 'Wanneer wij rustig gaan zitten koffiedrinken gebruikt de ME geen geweld', is de gedachte. Ze zijn er intussen wel achter dat het zo niet meer werkt. Er moet en zal geëscaleerd worden.

Ook journalisten zijn niet veilig meer, dat is wel gebleken op 14 maart op het Malieveld. En als we van iemand geen enkele kritiek te vrezen hebben, zijn het wel de journalisten. De media zijn volledig op de hand van de overheid en politie. Kijk maar eens wat zo'n verslaggever, John van den Heuvel van de Telegraaf schrijft. Het is een lachertje. "Me-ers hebben ook mensenrechten", schrijft hij. Ja, dat klopt. En die worden niet afgenomen door de demonstranten of Amnesty, maar door de politieleiding. Triest, heel triest.

Zoals veel van de collega's die bij de BPOC2020 verklaard hebben, ben ook ik op zoek naar ander werk.

Werken bij een wat mij betreft criminele organisatie, daar pas ik voor.

Ik heb mijn verklaring op 17 maart afgelegd. Dat is later dan de meeste collega's die een verklaring voor de commissie hebben gegeven.

De commissie heeft mij en mijn collega's toestemming gevraagd mijn verklaring nu al te plaatsen, vanwege de actualiteit van het politiegeweld op het Malieveld op 14 maart.

Ik wil de commissie hier uitdrukkelijk danken voor het belangrijke werk wat zij doen.

Maart 2021

Maart 2021:

Net zoals mijn collega's heb ik besloten voor nu toestemming te geven tot het plaatsen van deze anonieme transcriptie.

*Deze verklaring is op schrift gesteld aan de hand van het mondelinge verhoor. Omdat gebruik is gemaakt van transcriptiesoftware kan er sprake zijn van taal- en/of spellingfouten, waarvoor onze excuses.